

Kamer der Volksvertegenwoordigers

BUITENGEWONE ZITTING 1961.

7 JUNI 1961.

WETSONTWERP tot aanvulling van het Strafwetboek.

VERSLAG
NAMENS DE COMMISSIE
VOOR DE JUSTITIE ⁽¹⁾, UITGEBRACHT
DOOR DE HEER VANDERPOORTEN.

DAMES EN HEREN,

Op 6 mei 1959 dienden de heren Ancot, De Schuyffeleer, Rolin en Hougardy een voorstel van wet tot aanvulling van het Strafwetboek bij de Senaat in.

Het had tot doel de misbruiken van de ronselaars voor het vreemdelingenlegioen te verhinderen.

De ondertekenaars wensten aan het strafwetboek een artikel 442bis en een artikel 442ter te doen toevoegen.

Het eerst vermelde voorzag in een gevangenisstraf van een maand tot een jaar en een geldboete van 1 000 tot 10 000 frank of één van die straffen voor hem « die met misbruik van de behoefte, de zwakheid of de hartstocht van een minderjarige verkrijgt dat deze dienst neemt in een vreemd leger ».

(1) Samenstelling van de Commissie :

Voorzitter : de heer Moyersoën.

A. — Leden : de heren Charpentier, Cooreman, De Gryse, Mevr. De Riemaecker-Legot, de heren Herbiet, Hermans, Lefère, Robyns, Saint-Remy, Smedts, Van Lindt. — Craeybeckx, Gruselin, Lambert, Nazé, Pierson, Mevr. Prince, de heren Sebrechts, Terwagne, Van Acker (F.), Mevr. Vanderveken-Van de Plas. — De heren Jeunehomme, Vanderpoorten.

B. — Plaatsvervangers : de heren Fimmers, Kiebooms, Lebas, Meyers, Parisis, Servais. — Bohy, Mevr. Copée-Gerbinet, de heren Dejardin, Geldof, Gillis. — Janssens.

Zie :

50 (B.Z. 1961) — N° 1.

Chambre des Représentants

SESSION EXTRAORDINAIRE 1961.

7 JUIN 1961.

PROJET DE LOI tendant à compléter le Code pénal.

RAPPORT
FAIT AU NOM
DE LA COMMISSION DE LA JUSTICE ⁽¹⁾,
PAR M. VANDERPOORTEN.

MESDAMES, MESSIEURS,

Le 6 mai 1959, MM. Ancot, De Schuyffeleer, Rolin et Hougardy déposèrent au Sénat une proposition de loi tendant à compléter le Code pénal.

Cette proposition visait à empêcher les abus commis par les recruteurs de la légion étrangère.

Les signataires souhaitaient ajouter au Code pénal un article 442bis et un article 442ter.

Le premier de ces articles punissait d'un emprisonnement d'un mois à un an et d'une amende de 1 000 à 10 000 francs, ou d'une de ces peines seulement « celui qui, abusant des besoins, des faiblesses ou des passions d'un mineur, obtient de celui-ci un engagement à servir dans une armée étrangère ».

(1) Composition de la Commission :

Président : M. Moyersoën.

A. — Membres : MM. Charpentier, Cooreman, De Gryse, Mme De Riemaecker-Legot, MM. Herbiet, Hermans, Lefère, Robyns, Saint-Remy, Smedts, Van Lindt. — Craeybeckx, Gruselin, Lambert, Nazé, Pierson, Mme Prince, MM. Sebrechts, Terwagne, Van Acker (F.), Mme Vanderveken-Van de Plas. — MM. Jeunehomme, Vanderpoorten.

B. — Suppléants : MM. Fimmers, Kiebooms, Lebas, Meyers, Parisis, Servais. — Bohy, Mme Copée-Gerbinet, MM. Dejardin, Geldof, Gillis. — Janssens.

Voir :

50 (S.E. 1961) — N° 1.

H. — 70.

Het tweede vermelde artikel bepaalde dat dezelfde straffen ook zouden toegepast worden « wanneer de voltrekking van het misdrijf verhinderd is door omstandigheden buiten de wil van de schuldigen ».

De Commissie voor de Justitie van de Senaat keurde het voorstel van de heren Ancot *cs.* volledig goed, gelet op de bestaande leemte in het Strafwetboek om soortgelijke misdrijven te beteugelen en de ontoereikendheid van diplomatieke onderhandelingen en de gerechtelijke procedure, bepaald bij de Frans-Belgische Overeenkomst van 17 juli 1925, om de rechten te doen eerbiedigen, die voortspruiten uit de ouderlijke macht of de voogdij en om de minderjarigen te onttrekken aan de handelingen van hen, die misbruik willen maken van hun onervarenheid.

Bedoelde Commissie was echter van mening dat de draagwijdte van de tekst diende te worden verruimd door:

1° straf op te leggen niet aan hem die de verbintenis van een minderjarige om dienst te nemen in een vreemd leger heeft verkregen met misbruik van de behoefte, de zwakheid of de hartstocht maar voor het enkele feit een verbintenis te verkrijgen indien de minderjarige daartoe niet behoorlijk was gemachtigd;

2° het voorstel uit te breiden tot de ontvoogde minderjarigen door in de tekst uitdrukkelijk te bepalen dat de eventuele toestemming van de curator noodzakelijk is.

De Commissie voor de Justitie van de Senaat was ten slotte van mening dat het verkieslijk was alles wat betrekking heeft op de aanwerving voor een vreemd leger of troep in een zelfde hoofdstuk van het Strafwetboek samen te brengen.

Dientengevolge stelde zij voor de nieuwe bepalingen in te voegen aan het einde van Hoofdstuk III van Titel I van het Boek II van het Strafwetboek, getiteld: « Misdaden tegen de inwendige veiligheid van de Staat », zodat de nieuwe voorstellen zouden worden opgenomen na artikel 135ter, onder de nummers 135^{quater} en 135^{quinquies} en niet onder de nummers 442bis en 442ter van het Strafwetboek in te voegen aan het einde van het Hoofdstuk IV (Titel VIII, Boek II van het Strafwetboek) getiteld: « Aanslag op de persoonlijke vrijheid en op de onschendbaarheid van de woning gepleegd door private personen ».

Aldus geamendeerd werd het voorstel met algemene stemmen aangenomen door de meer vermelde Commissie voor de Justitie van de Senaat.

Uw Commissie heeft het wetsontwerp tot aanvulling van het Strafwetboek, overgezonden door de Senaat, eenparig goedgekeurd.

De Verslaggever,
H. VANDERPOORTEN.

De Voorzitter,
L. MOYERSEN.

Le deuxième article prévoyait que les mêmes peines seraient appliquées au délit « dont la consommation aura été empêchée par des circonstances indépendantes de la volonté des coupables ».

La Commission de la Justice du Sénat s'est ralliée pleinement à la proposition de MM. Ancot et consorts, étant donné que le Code pénal ignore la répression de tels délits et que les négociations diplomatiques et la procédure judiciaire déterminée par l'Accord franco-belge du 17 juillet 1925 ne suffisaient pas à faire respecter les droits résultant de la puissance paternelle ou tutélaire et à soustraire les mineurs aux manœuvres de ceux qui cherchent à abuser de leur inexpérience.

Toutefois, ladite Commission estima qu'il y avait lieu d'élargir la portée du texte de la proposition:

1° en ne se bornant pas à punir quiconque a obtenu l'engagement d'un mineur à servir dans une armée étrangère, en abusant de ses besoins, de ses faiblesses ou de ses passions, mais en punissant le simple fait d'obtenir un engagement si le mineur n'a pas été dûment autorisé à prendre celui-ci;

2° en étendant la mesure aux mineurs émancipés, le texte stipulant expressément que l'éventuel consentement du curateur est indispensable.

Enfin, la Commission de la Justice du Sénat a estimé qu'il était préférable de grouper, dans un même chapitre du Code pénal, toute la matière traitant du recrutement pour une armée ou une troupe étrangère.

En conséquence, elle a proposé d'insérer les dispositions nouvelles à la fin du Chapitre III du Titre Ier du Livre II du Code pénal, sous le titre: « Des crimes contre la sûreté intérieure de l'Etat », de sorte que les propositions nouvelles seraient reprises à la suite de l'article 135ter, sous les numéros 135^{quater} et 135^{quinquies}, et non plus sous les numéros 442bis et 442ter du Code pénal à insérer à la fin du Chapitre IV (Titre VIII, Livre II du Code pénal) intitulé: « Des attentats à la liberté individuelle et à l'inviolabilité du domicile, commis par des particuliers ».

Ainsi amendée, la proposition a été adoptée à l'unanimité par ladite Commission de la Justice du Sénat.

Votre Commission a, à l'unanimité, adopté le projet de loi transmis par le Sénat et tendant à compléter le Code pénal.

Le Rapporteur,
H. VANDERPOORTEN.

Le Président,
L. MOYERSEN.